

for Behandling i to Møder, og mente, at det i og for sig ikke betød noget, idet Folk ikke ændrede Anskuelse saa hurtig. Ja, men det er en Bestemmelse, vi have i Forvejen andre Steder; det gælder i Købstadkommunalloven for en hel Række forskellige Sager, der skulle gøres til Genstand for to Møders Behandling. Det samme gælder over for Amdraadet, der er en Række Sager, hvor der udtrykkelig forlanges Behandling i to Møder, og at det skal gøres til Genstand for to Afstemninger. Lige saa lidt som det, naar der for dette høje Ting gælder, at hver Sag skal gøres til Genstand for 3 Behandlinger, er forudsat, at man vil skifte Anskuelse til 2den Behandling og atter har Lejlighed til at faa en ny eller den gamle Anskuelse ved 3die Behandling, lige saa lidt er det Tilfældet ved, hvad her er foreslaaet. Det er ganske i Overensstemmelse med, hvad der i saa mange Forsamlinger og bevilgende Myndigheder er gældende. Nu har ogsaa denne Bestemmelse i § 33 større Betydning, end det ærede Medlem vilde tillægge den, særlig for Købstæderne. Der staar altsaa, at en saadan Sag skal være vedtagen af et Flertal af vedkommende Kommunalbestyrelses Medlemsantal i to paa hinanden følgende Møder med mindst 14 Dages Mellemrum. Det er over Halvdelen af Raadets Medlemmer, medens det nu er nok, at det vedtages af over Halvdelen af det Antal, som er til Stede, hvorved er forudsat, at Raadet er beslutningsdygtigt. At der saaledes skal være kvalificeret Majoritet, betyder i Virkeligheden, at en af de to Sider, hvoraf Købstadraadet bestaar, kan sætte en Sag til Side. Det er jo saaledes, at Halvdelen bestaar af Medlemmer valgte af den almindelige Vælgerklasse, og den anden Halvdelen minus en bliver valgt af den højtbeskattede Femtedel, til hvilken Halvdelen man kan regne ved større Spørgsmaal, at Borgmesteren vil slutte sig. Den Bestemmelse, der er sat ind i Folketinget, medfører, at en større Sag, som kræver forøget Skattepaalæg, hverken kan gennemføres af den største Halvdelen eller af den mindre Halvdelen plus Borgmesteren, ingen kan præstere den kvalificerede Majoritet, som kræves i § 32, uden Tilslutning af mindst et Medlem fra anden Side, saaledes at den Bestemmelse, der er sat ind i Folketinget i Stedet for Regeringsforslaget, betyder ikke saa lidt. Hvad Regeringsforslaget angaar, sagde det ærede Medlem, at det skulde være en Majoritet paa tre Fjerdedele for at sætte en saadan

Sag igennem. Men det ærede Medlem har overset de forskellige Alternativer, som ere foreslaaede af Regeringen. Nu kommer jeg til Byraadene igen. I det sidste Stykke staar: „eller tages af over Halvdelen af Kommunalbestyrelses Medlemsantal og stadfæstes af Indenrigsministeren“. Se, der er jo en Lejlighed for Byraadet, hvor der ikke behøves tre Fjerdedele; det skal vedtages af over Halvdelen, og saa gaar det ligesom nu til Indenrigsministeren, af hvem det kan stadfæstes. Det gælder jo nu, at enhver saadan Bevilling skal stadfæstes af Indenrigsministeren. Men den anden Bestemmelse er saa den, at naar Beslutningen er tagen af et Flertal paa tre Fjerdedele af Medlemsantallet, kræves Indenrigsministerens Stadfæstelse ikke, saaledes at Regeringsforslaget vil udvide det kommunale Selvstyre, idet det forudsætter Tilfælde, hvor Indenrigsministeriets nu udkrævede Samtykke ikke forlanges.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Borup) omtalte først forskellige Forhold angaaende ikke blot Københavns Kommune men ogsaa andre Kommuner. Det ærede Medlem omtalte § 27 om, at der fremtidig skal betales $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig Rente af Skatterestancer. Det ærede Medlem klagede særlig for Københavns Kommune over, at disse Skatterestancer vare en væsentlig Ulempe, idet Skatteyderne ventede til det sidste med at indbetale Skatten. Ja, det samme kender jeg fra andre Kommuner, og fra Købstæderne hører man almindelig Klage derover. De store Skatteydere, for hvem det betyder noget at beholde Pengene til det sidste, se ganske bort fra, at nu er Fristen udløben, og de vente indtil den Dag, det bekendtgøres, at i Morgen begynder Skatteudpantningen, saa betale de. Det er noget, Københavns Kommune lider under saavel som enhver anden Kommune. — Og med Hensyn til en anden Ulempe, det ærede Medlem fremdrog, at Kommunen staar i saa stort Forskud for Statskassen med Hensyn til Bidrag til Sygekasser, Alderdomsunderstøttelse osv., gælder ganske det samme. Men naar Københavns Kommune har en særlig Bestemmelse om, at Skatten først forfalder mod Slutningen af Fjerdingaaret, hører det til de Punkter, som kunne ændres ved en ny Lov om Københavns kommunale Beskatning; det vilde selvfølgelig ikke volde mindste Vanskelighed at faa fastsat en anden Termin for Skat- ternes Forfald.

Det ærede Medlem omtalte dernæst det tidligere meget debatterede Spørgsmaal